بیانات در پایان مراسم عزاداری اربعین حسینی - 15 /شهریور/ 1402

بسم الله الرّحمن الرّحیم

نمازتان قبول! توسّلتان قبول! گریه‌ها و توجّهاتتان و دعاهایتان مورد لطف و اجابت الهی ؛ ان‌شاءالله. خوشا به حال شما جوانها! دلهای روشن، آئینه‌های پاکیزه و آماده‌ی جذب و جلب عنایات الهی، توصیف واقعی شما جوانها است. اوّلاً عذرخواهی میکنم که جا کم بود برای نماز و بعد از نماز اسباب زحمت برایتان درست شد.

هر یک از این مجالس توسّل، از این حالات توسّلی که شما دارید، یک اتّصال و ارتباطی است با نور معنویّت لایزال حسینی (علیه الصّلاة و السّلام). شمع خاموش دل خودمان را در این توسّلات متّصل میکنیم به مشعل نورانی فراگیر انوار حسینی ؛ و دلهایتان را روشن میکنید. نام امام حسین، راه امام حسین، توجّه به امام حسین، توسّل به حسین‌بن‌علی سیّدالشّهدا (سلام الله علیه) راهگشا است. به معنای واقعی کلمه «حُسَینٌ مِصباحُ الهُدیٰ» ؛ (۱) حسین چراغ هدایت است. این هدایت را شما در ضمیر خودتان، در باطن خودتان هم حس میکنید. هر کسی در یک محفل حسینی بنشیند و برخیزد، بدون تردید بهره‌ی معنوی از این نشست و برخاست میبرد ؛ در این تردیدی نیست. هر کدام از ما ساعتی در این مجالس بنشینیم، دلهایمان آخر آن ساعت از اوّل آن ساعت پاکیزه‌تر و نورانی‌تر میشود. مهم این است که این را نگه داریم ؛ مهم این است که این نورانیّت را بتوانیم حفظ کنیم.

در این سرود زیبایی که خودتان در اوّل این جلسه خواندید، گفتید که این راه، راه اراده است ؛ بله، راه اراده است ؛ باید با اراده حرکت کرد، باید با تصمیم حرکت کرد. جاذبه‌ها برای زاویه ایجاد کردن از این صراط مستقیم کم نیست. همیشه این زاویه‌ها بوده، و امروز بیشتر از همیشه است. اراده‌ی قوی لازم است تا در مقابل این جاذبه‌های شیطانی بتوانید مقاومت کنید. اگر مقاومت کردید، آن وقت قلّه را فتح خواهید کرد ؛ و به قلّه‌ی حاکمیّت دین خدا، حاکمیّت حق، حاکمیّت عدل، به قلّه‌ی رسیدن به مقصود و غرض از خلقت انسانی که عبارت از تکامل انسان و کمال بشری باشد خواهید رسید ؛ کاری که از بعد از زمان رسول خدا تا امروز انجام نگرفته. این کار، کار شما است. شما جوانهای امروز میتوانید مایه‌ی امید باشید، و مایه‌ی امیدید. بحثِ «میتوانید» نیست ؛ مایه‌ی امیدید. امروز هر کدام از شما میتوانید یک مشعل نورانی باشید بر سر راه پیرامون خودتان و محیط پیرامونی خودتان. سعی کنید این را نگه دارید ؛ تلاش کنید در این راه استقامت بورزید: فَاستَقِم کما اُمِرتَ وَ مَن تابَ مَعَک ؛ (۲) استقامت مهم است، ایستادگی مهم است و این کار را شما میتوانید بکنید و ان‌شاءالله به برکت توجّه و توسّل به حسین‌بن‌علی (علیه السّلام) خواهید کرد.

ان‌شاءالله همچنان که در این راه‌پیمایی‌های عظیمی که امروز و روزهای قبل بین نجف و کربلا و در راه کربلا وجود داشته یا در شهرستان‌ها به تبعیّت از آن راه‌پیمایی، راه‌پیمایی وجود داشته، همچنان که در این راه‌پیمایی‌ها با اراده و با استحکام حرکت کردید، جوانانه راه رفتید، در همه‌ی کارها، در راه معنویّت و حقیقت و حاکمیّت توحید ان‌شاءالله خواهید توانست با همین استحکام حرکت کنید. این، امیدی است که به شما جوانهای امروز هست، به شما جوانهای دنیای اسلام هست، و بخصوص به شما جوانهای ایرانی عزیزمان هست.

من امیدوارم خدای متعال به شماها کمک کند، توفیقتان بدهد و در این راه استقامت بورزید و همیشه حسینی زندگی کنید و حسینی بمانید.

والسّلام علیکم و رحمة الله و برکاته

۱) بحارالانوار، ج ۳۶، ص ۲۰۵

۲) سوره‌ی هود، بخشی از آیه‌ی ۱۱۲ ؛ «پس همان گونه که دستور یافته‌ای، ایستادگی کن و هر که با تو توبه کرده [نیز چنین کند] ...»